Написав Ольга Лазарук
Понеділок, 07 лютого 2011, 10:41

І що сказать крім сказаного вже?
Що є Господь, Який лікує рани!
Та досягти не завжди можеш все,
А Він цю справу робить досконало.

Ти – фахівець. Плід розуму і рук
Дає життю людей іще тривалість,
Але також і твого серця стук
Свідкує – треба ліків від печалі.

Печаль… Для неї теж існує лік:
Любов Господня і тепло сердечне.
Це час такий. Це просто зрілий вік.
Як в вересні – тепло і дощ доречні.

Це дивний час – прекрасний час плодів,
Коли Господь назустріч йде людині
Й серед буремних і скорботних днів
Щось діється у серці всередині.

Нецінне, чим наповнене життя, -
То жовте листя, що з дерев спадає,
І серце тягне руки, як дитя,
До Господа, Який його приймає.

Він те дитя візьме на руки Сам
І так, як мама, до грудей пригорне.
Це справжнє щастя - знаходитись там:
В любові Божій тільки серцю добре.

Бог може все. Господь мене зберіг,
На руки Він узяв мене так само.
І з твоїх вуст полине вдячний гімн –
Бог Свою справу зробить досконало!!!